

PM-nieuws

Augustus 2004, nummer 1

De groeten van Duko

WOEF - Hoi allemaal. Nou dat is me ook wat moois, moet ik op m'n oude dag (elf jaar) nog emigreren naar Noorwegen. Had ik toch mooi niet in de gaten totdat het zover was. Ja ik zag m'n baasje en vrouwtje het hele jaar al wel met van alles bezig, maar ja die zijn wel eens vaker onrustig. En voordat je het weet zit je in de auto op nog geen halve vierkante meter, meer dan 1700 kilometer lang mee te hobbelen.

Nou heb ik daar geen problemen mee, ze laten me op tijd uit, ik krijg op z'n tijd m'n natje en m'n droogje en dan vind ik het al prima. Totdat ik bij ons nieuwe huisje kom. Alles ongelijk, trappetjes, hoogteverschillen, van die maffe bergghellingen waar je af kunt rollen en ga zo maar door. Dat is toch niks voor een hond op mijn leeftijd, zeker als je ook nog eens (bijna) blind bent. Probeer maar eens van een trap af te gaan met de poten voor je ogen, dus dan maar de hoeven in het grind en gewoon tegenstribbelen.

Uiteindelijk wen je aan alles, ook aan bergghellingen en trappetjes. Nu gaat het goed en doe ik het met m'n ogen dicht bij wijze van spreken. Ik heb het naar m'n zin hier, krijg veel aandacht, lekker eten hier in Noorwegen en ga nogal eens wandelen langs het fjord en langs de bergrivier. Ik kan ook lekker slapen op het gras in de zon voor het huisje. Oh ja, weet je wat ze hier zeggen tegen aaien..... 'klappe'. Toen ik het hoorde, dacht ik mooi niet, er wordt hier niet geslagen, maar dat viel dus weer mee. Ze wilden me gewoon aaien en dat is wel lekker natuurlijk. Nou, de groeten en tot de volgende keer.

Duko

Onze eerste belevenissen in Noorwegen

NOORWEGEN - Nu wonen we dan echt in Stordal. Een heel jaar hebben we er naar toegeleefd, met alle onzekerheden en natuurlijk ook zekerheden. Het dubbele gevoel is ook aanwezig. Toerist? Nee joh, we wonen hier...

Gewoon Noors Dat voelt een beetje raar, maar niet verkeerd. Zo langzamerhand staat alles op z'n plaats en zijn veel officiële zaken geregeld. Dat gaat je niet in de koude kleren zitten. We zijn dan ook allebei eigenlijk wel moe, of zou dat van de berglucht komen? De waarheid ligt vast in het midden. Eén ding is zeker het is hier erg mooi en de mensen zijn heel vriendelijk. Ze doen hun best het ons naar de zin te maken. Na een paar dagen al een uitnodiging om samen te fietsen, de berg af en de berg op pffff, dat valt tegen. En dan ook nog Noors praten, dialect wel te verstaan. Nou ja verstaan, dat is een groot woord. Maar het lukt als ze hun best doen "gewoon" Noors te spreken. We wonen hier...

Weer een paar dagen later worden we gevraagd 'på tur' te gaan samen met twee toekomstige collega's van Mieke en een echtgenoot van een van de twee. Peter mag ook mee als hij wil, nou hij wil! Of hij de volgende keer weer wil....??? We werden om 18.00 uur opgehaald, ergens in de bergen bij Dyrkorn afgezet en toen lopen maar, terug naar Stordal, dwars door het bos, paadjes kennen ze niet, gewoon kijken waar je ongeveer uit wil komen, lijkt hun strategie. Bergje op en bergje af, met onze conditie was het behoorlijk pittig. Omstreeks 22.00 uur weer thuis. Moe en voldaan met wat meer kennis van het Stordalinger dialect gingen we douchen en slapen. We wonen hier....

De volgende dag wel wat stijfjes, we spreken af, dat we dat niet vaker dan 1x per week doen. We moeten onze wandelconditie langzaam opbouwen, dan blijft het leuk. Het voelt wel goed, dat we nu in het dal kunnen aanwijzen, waar we gelopen hebben. We kunnen je vertellen, dat het er behoorlijk stoer en hoog uitziet. Dat wij dat konden, in al die jaren vakantie nog nooit zo'n lange tocht gemaakt.

We wonen hier.....

De Queen Mary II De Queen Mary II gezien, kwam hier langs varen. Geweldig wat een schip en de Noren maken er een bijzondere gebeurtenis van. Ze zwaaien met vlaggen op de kade in de hoop dat het schip aanlegt, wat natuurlijk niet gebeurt....., maar het is het idee. De toeter laat de kapitein wel horen. In Ålesund, een grote plaats hier zo'n 60 km. vandaan, legt hij aan. We hebben hem daar ook gezien, vlak bij de huizen en winkels. In vergelijking met het schip leek Ålesund wel Madurodam! We wonen hier....

Aan het werk Op kantoor staat ook alles op z'n plaats en Peter is al een beetje aan het werk. Hij is begonnen met facturen te versturen, wat een luxe... net begonnen en dan al facturen maken. We hopen dat, dat zo zal doorgaan. Aan ons zal het in ieder geval niet liggen, nu de Noren nog.

Maandag 9 augustus begin ik op de Barnehage, een soort kinderdagverblijf/kleuterschool. Erg spannend, alles is nieuw, veel zin, maar ook wel een beetje eng, waarom eigenlijk, kinderen zijn kinderen... over de hele wereld hetzelfde toch? De taal zal het moeilijkste zijn, ach leren met de kinderen is natuurlijk wel heel bijzonder. En lichaamstaal is altijd aanwezig. We werken hier...

En dan Duko, onze trouwe viervoeter. Ja trouw, dat is hij en erg lief natuurlijk. Hij is nu een echte Noorse hond, met stempel en al op zijn paspoort. Hij weet alleen nergens van, als wij er maar zijn en alles maar naar ons ruikt en natuurlijk op tijd eten en uit. Dan is het goed. Dat is voor ons op dit moment ook zo. Het is goed, het voelt goed en verder wachten we gewoon of het goed blijft voelen.

Trouwens aardige mensen die Noren, net Nederlanders.....

Mieke

OnisMedia van start in Noorwegen

STORDAL – En daar zit je dan in je nieuwe kantoor van zo'n 25 m². Weliswaar vlak aan het fjord en als je goed kijkt door de vitrage heen zie je dat fjord ook nog. 'Niet zeuren Peter je zit hier om te werken en niet om naar buiten te koekeloeren'. Gelukkig heb ik al het een en ander aan opdrachten binnen, zodat er direct wat zinvol te doen is. Een website maken voor het Lavik Fjord Hotell (ja met dubbel L), een aantal grote posters, een nieuwe huisstijl voor een bouwbedrijf en nog een aantal projectjes. Kortom, aan de slag dus.

Uitpakken en installeren

Op zondag 18 juli hebben Mieke en ik de dozen op kantoor uitgepakt en de boel ingericht. Toch meer spullen dan voorzien en ik had al zoveel weggegooid dacht ik. De kasten volgepakt met ordners en papier. De computers, printers en scanner aansluiten en dan maar hopen dat het ook nog werkt. M'n (ex) collega's in Zutphen zouden me eens moeten zien. Technisch als ik ben, ahum, zal het nog wel wat voeten in aarde hebben. De tijd dat ik even om de hoek HELP kon roepen is voorbij, ik zal het echt zelf moeten doen. Wel handig dat Emile twee kantoren verderop zit. Emile heeft met NordicMinds Nett een internet-bedrijfje sinds januari dit jaar en staat gelukkig regelmatig klaar voor me.

Met volle teugen genieten

Toen we in mei hier in Stordal waren hebben we heel veel kunnen regelen. Ook veel contacten gelegd met instanties, leveranciers en (potentiële) opdrachtgevers. Dat komt nu goed van pas, hoewel zo'n 80 procent van de Noren 'Sommerferie' viert kan ik toch bij de drukkerij

terecht om een opdracht door te spreken. Even bellen voor een afspraak (in gebrekkig Noors) en dan samen met Mieke op ons gemakje er naar toe. Niet zoals in Nederland om de hoek, maar dik drie kwartier rijden met de auto. Onderweg genieten van de fjorden, bergen met hier en daar nog besneeuwde toppen en verschillende tunnels door. Als dit werken is, kan ik het nog wel even volhouden. We genieten dus met volle teugen.

Noorse klanten werven

Ondertussen zit ik op plannen te broeden hoe ik de Noorse bedrijven moet benaderen na de vakantie. Natuurlijk heb ik daar het laatste jaar genoeg over nagedacht, maar ja, als het echt moet gebeuren.... dan is het andere koek. Het vliegtuigje in het OnisMedia-logo zal ik als handelsmerk gaan voeren. Het staat al op de auto en op al het drukwerk. Herkennen is de boodschap, laten zien dat we er zitten en wat we te bieden hebben. De directe persoonlijke benadering heeft mijn voorkeur. Zien wie je voor je hebt, wat de wensen zijn en hoe je hier op in kunt spelen. Zeker voor de Noren is persoonlijk contact essentieel. Terugbellen of mailen daar hoef je niet op te rekenen bij de Noren heb ik al ondervonden, dus dan er zelf maar op af.

Wordt vervolgd

Colofon

PM-nieuws is een onregelmatig verschijnende uitgave van Peter en Mieke Onis. Teksten en foto's: Peter, Mieke en Duko. Vinjehjellane, 6250 Stordal, Norge
Tlf. 0047-70 27 8660. Email: info@onismedia.no
Internet: www.onismedia.no. Stordal augustus 2004.

De eerste snipperdag

Op donderdag 28 juli een dagje vrij genomen. Heb geen idee wat snipperdag in het Noors is. Het is prachtig weer, zon, strak blauwe lucht en zo'n 25 graden, dus ideaal om er op uit te trekken. Bij Vestnes met de boot in ca. 45 minuten over naar Molde. Met de speciale kortingskaart kost het 75 kronen (ca. 8 euro). Verder via een B-weg naar Bud, een liefelijk vissersdorpje aan de zee. Met als toeristische trekpleister een museum in een Duitse bunker uit de tweede Wereldoorlog, erg indrukwekkend. De weg van Bud naar Kristiansund is prachtig. Over vele bruggen, waaronder 1 grote, spring je als het ware van eiland naar eiland door de zee. De weg heet, hoe kan het ook anders, Atlanter Havsvegen. We zijn even door Kristiansund gereden, maar het weer is te mooi om in een stad te gaan zitten, dus maar ergens onderweg aan een stroompje zitten picknicken. 's Avonds half zeven thuis. Prima dag gehad en veel gezien. We zullen ongetwijfeld nog meer van deze 'snipperdagen' nemen.

De lekkerste aardbeien

Veruit de lekkerste aardbeien kun je hier zo aan de weg kopen. Voor 20 Kronen heb je een bak met heerlijke grote zoete aardbeien. In Valldal en omgeving, een plaatsje hier verderop, nemen ze 50 procent van de gehele Noorse aardbeienteelt voor haar rekening. Je struikelt er dan ook over de kleine kraampjes met 'Jordbærer'. Verwacht je niet in het hoge (toch niet zo koude) noorden hè?

